

[Wamberg.]

tings medlemmer nogen sinde får læst igennem. Det må derfor hilses med tilfredshed, at det foreliggende lovforslag skaber mulighed for i højere grad end hidtil at tilstille folketinget de enkelte sager, efterhånden som hovedrevisoratet og statsrevisorerne får færdigbehandlet dem.

Tidsfristerne for besvarelsener af forespørgsler fra revisionen er i henseende hertil noget højst påkrævet og ønskværdigt, når man hidtil gang på gang har kunnet konstatere, at forespørgsler er forblevet ubesvaret i op til flere år trods gentagne rykker-skrivelser.

Det er ligeledes positivt, at der nu trods eventuelt eksisterende interne revisionsordninger bliver skabt lovhjæmmel for hovedrevisoratet til om påkrævet at skaffe sig alle relevante oplysninger fra alle områder, hvortil statsmidler benyttes, eller hvorigen-nem statsmidler inddrives.

Fremskridtspartiet er enig i, at statens hovedrevision skal være uafhængig, og mener derfor ikke, at chefen for hovedrevisoratet efter forhandling med statsrevisorerne skal afgive indstillinger til nogen minister. Indstillingerne bør efter vor opfattelse afgives af statsrevisorerne direkte til folketinget, således at statens revisionssystem i det hele overlægges under statsrevisorerne som den overordnede instans.

Der er en række andre detaljer i lovforslaget, vi ønsker nærmere belyst under udvalgsarbejdet, men det bør vel allerede nu nævnes, at titlen generaldirektør forekommer uheldig. Hovedrevisionen skal revidere andet end forsvarsministeriet, og selv om jeg for nogle år siden i Østrig mødte en generalmusikdirektør, og sørgemusik måske var på sin plads, når talen er om statens regnskaber, så finder jeg heller ikke den titel velegnet. Efter min opfattelse må den gamle titel hovedrevisor være mest hensigtsmæssig for chefen for statens hovedrevisorat. Der bør vel også sættes spørgsmålstegn ved, om chefens ansættelsesform som foreslået er den i 1975 mest hensigtsmæssige, men både dette og andre spørgsmål bør gøres til genstand for nærmere drøftelse under udvalgsbehandlingen.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Det forslag, vi behandler, er jo et resultat

af det kommissionsarbejde, der blev iværksat, da der blev rejst ønske om at få vurderet det rimelige i, at folketinget blev ansvarlig for statsrevisionen fremfor regeringen.

Det er det radikale venstres opfattelse, at det arbejde, der er præsteret i kommissionen, og den betænkning, der foreligger, er et overordentlig værdifuldt stykke arbejde, og resultatet vil vi i det store og hele kunne tiltræde.

Det er klart, at den diskussion kan rejse sig, om revisionen bør være under regeringen eller under folketinget, men jeg mener, at den selvstændighed, som det er understreget i forslaget at revisionen skal have, og det samarbejde med folketingets statsrevisorer, som er understreget i lovforslaget, tilsammen giver den uafhængighed, som må være nødvendig for en statsrevision.

Jeg tror også, det er værdifuldt, at man har fået indføjet en bestemmelse, der skulle gøre det muligt at undgå fremtidige diskussioner — i hvert fald rimeligheden af fremtidige diskussioner — om manglende svar eller manglende vilje til svar fra de enkelte ministerier. De såkaldte indbyggede svarfrister finder jeg i denne henseende en fornuftig ting. Det er ligeledes fornuftigt, at er der tvivl mellem et ministerium og revisionen, så overlades det til aftale med folketingets statsrevisorer. Jeg finder i det hele taget, at der er nået et godt resultat.

I anledning af, at et par af de foregående ordførere har rejst spørgsmålet om titlen, skal jeg sige, at den er mig ærlig talt temmelig underordnet. Man kan kalde ham generaldirektør, man kan kalde ham hovedrevisor, eller man kan kalde ham rigsrevisor, hvis man foretrækker det; bare systemet er, som det skal være.

Stetter (KF):

Lovforslaget indeholder en række tekniske ændringer, især vedrørende revisionens omfang og metoder. Forslagene af denne karakter har jeg ikke mange bemærkninger til. Det er indlysende, at udviklingen ændrer tidligere tiders forudsætninger for den statslige revisions virksomhed. Det vil være et hovedprincip for os under udvalgsarbejdet.

Et andet vil være, at de institutioner som f. eks. ATP, Lønmodtagernes Garantifond, Tipsselskabet og andre, som ved lov har fået etableret særlige revisionsordninger, ikke